

Adică, în toate, să mergi pe calea de mijloc. Acest discernământ să-l ai întotdeauna. De pilda: să nu dai totul la săraci, dacă plâng de foame copiii tăi – dar pe ei să nu-i îmbuibii, bineînțeles. Sau postești până ești gata să mori de foame, dar judeci pe altul care nu postește. Este foarte greșit. Postul este foarte bun, dar numai dacă e smerit, altfel poți să mori de foame, tot degeaba. Diavolul nu mănâncă deloc, dar e diavol, pentru că nu are smerenie. Smerenia este mai mare decât postul.

Așadar, frați creștini, să reținem mai ales aceasta dreaptă socoteală, să nu greșim nici prin căderile de-a stânga, în păcatele murdare care mânjesc viața noastră, nici prin căderile de-a dreapta, de exemplu prin trufie sau printr-un post fără socoteală dreaptă. Faceți așa, frați creștini. Cine postește tot postul, pana la Paști, e tare bună mâncarea de Paști... Cine nu postește, parcă nu are nici o bucurie la sărbătoarea cea mare a Învierii.

PROGRAMUL LITURGIC

- **Marți:** 22 martie / 18:00 – **Sfântul Maslu**
- **Joi:** 24 martie / 18:00 – **Vecernia și Litia**
- **Vineri:** 25 martie / 08:30 – **Utrenia și Sfânta Liturghie**
→ *Buna Vestire*
- **Sâmbătă:** 26 martie / 08:30 – **Sfânta Liturghie și Parastas**
- **Duminică:** 27 martie / 08:30 – **Utrenia și Sfânta Liturghie**
→ *Duminica a II-a din Post*
(a Sfântului Ierarh Grigorie Palama)

Strada Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

Pentru buletinul online abonarea se face pe site: www.sfantul-ilie.ro

Grijiți-vă de viața dumneavoastră lăuntrică, pentru că nu știm zilele în care Dumnezeu ne va chema pe fiecare și în ceea ce ne va găsi, în aceea vom fi judecați. Lucrați la mântuirea dumneavoastră, cu dragoste de Dumnezeu și cu scârbă pentru păcate, căci „*diavolul ca un leu se mișcă prin văzduh, căutând pe cine să înghită*”. Poruncile lui Hristos nu sunt imposibile pentru noi, de vreme ce le-au împlinit sfinții – acești titani ai vieții duhovnicești, smeriți cu duhul, dar atât de înalți prin smerenia vieții lor. Și trebuie să plinim și noi aceste porunci, altfel ne înrăim și devenim ca niște fiare, dacă nu ne străduim să mergem pe calea Sfinților Părinți, cu duh de bunătate, de dragoste, de pace, duhul păcii creștine, fără de care pământul acesta devine un adevărat iad. Să postim așadar, post bine plăcut Domnului, post de mâncare, post de băutură, post de orice răutate. Așa să ne ajute bunul Dumnezeu! Amin.

Sursa: cuvantul-ortodox.ro

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

Un popor atât prețuiește cât a înțeles din Evanghelie.

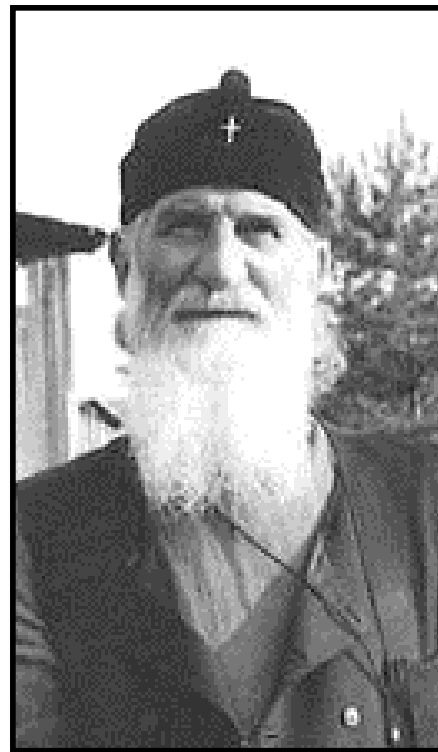
(Simion Mehedinți)

Nr. 158 / 20 martie 2016

DESPRE ORTODOXIE

Bogăția noastră nemăsurată și nesecată este credința noastră Ortodoxă. Prin ea se întăresc toate cerurile, toate ale lui Dumnezeu sunt ale noastre și ceea ce e mai prețios decât orice – însuși Preadulcele nostru Domn Iisus Hristos, iar împreună cu El toate fericirile și bucuriile veșnice.

De când Domnul Iisus Hristos este pe pământ, nu mai există prăpastie între pământ și cer, între Dumnezeu și om; unite sunt cele ale lui Dumnezeu cu omul, cele cerești cu cele pământești, cele veșnice cu cele vremelnice. Trupul divino-uman al lui Hristos – Biserica – este palatul ceresc-pământesc în care se trăiește viață veșnică divino-umană prin credința ortodoxă, adevărată, apostolică, divino-umană, patristică în Domnul Iisus Hristos. Nu există morți în biserica lui Hristos. Toți cei din ea sunt vii, și încă vii fără de moarte; încă pe pământ sunt nemuritori prin har,

SFÂNTUL
IUSTIN POPOVICI

iar după strămutarea în acea lume sunt încă și mai deplini, mai puternici, cu neputință de învins, nemuritori.

Aici (în Biserică) îngerii trăiesc între oameni, „bucuria și adevărul s-au întâlnit”, timpul se măsoară cu veșnicia, credința se unește cu nemurirea. Iar omul între toate aceste sfîntenii se împărtășește de nemurire și veșnicie, trăind cu sfințele lui Hristos Taine și cu sfințele lui Hristos fapte; hrănitoare tuturor mai nemuritoare decât însăși nemurirea e sfînta credință ortodoxă apostolească și a Sfinților Părinți. Ea este cea mai mare comoara a ființei omenești în cer și pe pământ.

Pe pământ creștinul nu are loc pentru deznădejde, căci dacă Domnul a coborât în lume și prin Biserica Sa a rămas în ea, cum atunci poți să lași loc deznădejdii în sufletul tău? Căci însuși Domnul este aici, lângă noi, în mijlocul nostru! Strigă către El numai și privește – ești în întregime în îmbrățișările Lui! și cine poate să te ia atunci din mâinile Lui – care dușman, care om, care diavol, care iad? Nici o putere, nici o putere rea nu ne poate despărți de dragostea Sa. Prin El suntem totdeauna mai puternici decât orice rău, decât orice păcat, decât orice iad, decât orice demon și decât toți aceștia luați împreună. Toată înțelepciunea creștinului constă în aceasta: să se țină neconținut de Domnul Iisus Hristos, să se țină prin rugăciune, prin post, prin milostenie,

prin dragoste, prin blîndețe, prin smerenie, prin răbdare, prin pocăință, prin Sfînta Împărtășanie, prin Sfînta Spovedanie – prin toate acestea să se țină de El, nedespărțit prin nimic și de către nimeni de dragostea Dumnezeului și Domnului nostru – prin fiecare Sfîntă Taină și prin fiecare faptă plăcută lui Dumnezeu. Atunci peste toate morțile, peste toate chinurile totdeauna vei triumfa prin bucurie – bucuria credinței, bucuria mântuirii...

Sursa: vladherman.blogspot.ro

PĂRINTELE ARSENIE (PAPACIOC)

POSTUL SUFLETESC

Cei mai mulți dintre cei cinstiți pun mare preț pentru un post de mâncare, dar asta nu-i destul. Adevăratul post este sufletesc: reținerea cu orice chip de la a nu mai judeca, a nu mai vorbi de rău – un lucru atât de grav și care se face atât de ușor. Am îndrăznit să afirm că cei mai mulți în iad sunt cei care vorbesc de rău. Biserica îi încadrează la UCIDERE MORALĂ. A desființat un om pe care Hristos l-a restaurat prin sânge. Deci postul adevărat și sufletesc înseamnă reținerea de la a vorbi de rău, a te ruga, a-ți da seama cât de departe ești de mântuire, să te compari cu momentul Judecății sau al

morții tale. *“Filosofia cea mai mare – gândul la moarte”*. E o enorm de mare greșală să crezi că ai să trăiești numai până la moarte; abia de acolo începe viața!

Postul e de o mare valoare dacă este ținut sufletește mai cu grijă. SĂ INTRĂM ÎN IUBIREA CREȘTINĂ! Pentru că iubirea este criteriu de Judecată. Nu se poate face nimic fără iubire. Noi suntem obligați să iubim pe frații noștri. Aceea este măsura în care Îl iubim pe Dumnezeu – acea în care îi iubim pe alții. Te înșeli dacă crezi că Îl iubești pe Dumnezeu și dușmănești pe atâția inși. Nu s-a gustat din marea bucurie a iertării.

Va să zică Postul este să te antrenezi mereu ca să fii pregătit în ceasul ceasurilor – ziua cea mare a ta – ziua morții. Biserica ne-a dat această posibilitate. Să ne antrenăm în a nu dușmani, în a iubi.

Am spus: o stare de prezență continuă, nu atât o stare de nevoie. Nu o stare de să nu mai mănânci nimic cu zilele, cu săptămânile. Mănânci potrivit, dar nițel mai reținut, având în vedere scopul principal: viața de mântuire.

PĂRINTELE SOFIAN (BOGHIU)

POSTUL DREAPTA SOCOTEALĂ

Postul înseamnă în primul rând cumpătare continuă, frați creștini, cumpătare. Eu, de pilda, am învățat de

la un cal cum se poate posti de băutură. I-am umplut ciutura de mai multe ori și-i plecam capul în ciutură, rugându-l să bea și n-a mai vrut să bea cu nici un chip. Adică ceea ce este saturație peste măsură, aceasta este păcat. Să te înveți să mănânci simplu, să ai doar strictul necesar pentru viața ta. Plusul de orice fel, e păcat; luxul de care te poți lipsi, e păcat. Adică sațiul vostru să nu depășească măsura bunei cuviințe. Asta vrea Iisus să ne spună.

Nimeni să nu flămânzească pentru saturația ta. Eu mănânc și mă ghistuiesc, iar altul rabdă de foame. Totdeauna să ne gândim și la altul, pentru că dacă toți ne rugăm cu Tatăl nostru, [atunci] ne socotim toți frați, având fiecare dragoste și grijă de fratele lui, grijă de părinte pentru fiecare din semenii lui. Mântuitorul Hristos, în Evanghelie, stăruie asupra acestei griji exagerate pentru existența noastră. Pentru existența aceasta pământească, noi avem nevoie de foarte puține lucruri. Și este nevoie de cumpătare în viață — aceasta era și înțelepciunea celor vechi: să te scoli puțin flămând de la masă — ca să fie loc pentru a mai mânca.

Sfântul Eftimie cel Mare mânca în fiecare zi, dar mânca foarte puțin. El nu postea ca Sfântul Macarie, dar avea aceeași smerenie adâncă. El spunea așa:

„Dacă postești mult, mai ales fără blagoslovenie, se poate ascunde în tine acel fariseu fățarnic, care nu-i place lui Dumnezeu și plata ta o înghite mândria din tine.”